

په پامی تهوچیدم بۆتان ئاماده کردووو ئه ی قه ومه کهم

تەوێ حەیدەر قه ومه کهم تهوچیدم

نوسین و کۆکردنه وە ی

[عبداللّه عبدالعدل]

[په یامی ته وحیدم بوټان ئاماده کړدووه ئه ی قه ومه کهم]

[عبد الإله عبد العدل]

ئهی قه ومه کهم، هاو زمانه کانم، په یامیکم پییه، ئه ویش په یامی ته وحیده،
هه موو شتیکم له باره یه وه باس کړدووه به شیوازیکی پوخت و به
ده لیله وه، ئه مه ی باسم کړدووه ئه توانم بلیم ناوه پړوکی ته وحیده و هر چ
که سیک بیزانیت و دانی پیدابنئ ئه وا ئه هلی ته وحیده و پایه داره ان شاء
الله سبحانه. ئه م بابه ته له (۱۰) به ش پیکهاتووه و هه موو به شه کانیش به
پوختی لیږده دا به یه که وه باس ئه که م چونکه گریډراوی یه کترن، توش
ئه توانی کاتی تایبته ته رخا بکه یت و به هیمنی بیخوینیتته وه و
سودمهندي بیت . به شه کانیش ئه مانهن :-

به شی یه کهم: مانای (توحید) له پرووی زمانه وانی و له پرووی شه پری
به شی دووهم: بوچی ته وحید بابه تیکی هینده گرینگه به لامانه وه ؟؟!

به شی سییه م: دوو مهرجه که ی ته وحید و به لگه کانیا

به شی چوارهم: مانای (طاغوت) له پرووی زمانه وانی و له پرووی شه پری
به شی پینجه م: جوړه کانی طاغوت که الله له قورټان باسی کړدوون
به شی شه شه م: چوڼیه تی کوفرکړدن به طاغوت

به شی حه وته م: باوه پهینان و ته وحید کړدن الله له پرووی (ربوبية)

به شی هه شته م: باوه پهینان و ته وحید کړدن الله له پرووی (الوهية)

به شی نو یه م: سی مهرجه که ی په رستنی الله. (حب و خوف و رجاء)

به شی ده یه م: باوه پهینان و ته وحید کړدن الله له پرووی (أسماء

والصفات).

مانای (توحید) له‌ږووی زمانه‌وانی و له‌ږووی شه‌ږعی :
 وشه‌ی (التوحید) له‌ږووی زمانه‌وانییه‌وه واته : به‌ته‌ن‌ها دانان و
 به‌عه‌ږه‌یی واته : جعل . جیا‌کردنه‌وه‌ی شت‌یک له‌ناو کو‌مه‌ل‌یک شت
 المتعدد واحداً. بو‌ نموونه‌ ئه‌گه‌ر بل‌ی «که‌س له‌ مال‌ نییه‌ ته‌ن‌ها أحمد
 نه‌بی‌ت». جا‌ هه‌روه‌ک به‌دی ده‌کر‌یت، له‌ نموونه‌ که‌دا ږسته‌که‌ به‌سه‌ر
 دوو به‌ش دابه‌ش ده‌کر‌یت :

به‌شی‌یه‌که‌م : بریت‌یه‌ له‌ پا‌رچه‌ی «که‌س له‌ مال‌ نییه‌»، له‌م پا‌رچه‌یه‌دا
 ئه‌وه‌مان ږا‌گه‌یان‌دووه‌ که‌ هی‌چ که‌س‌یک له‌ مال‌ه‌ که‌ نییه‌. که‌واته‌ هی‌چ‌مان
 تی‌یدا نه‌هی‌شته‌وه، ئه‌مه‌ش پ‌ی ده‌گووتر‌ی (ن‌فی).

به‌شی‌ دووه‌م : بریت‌یه‌ له‌ پا‌رچه‌ی «ته‌ن‌ها أحمد نه‌بی‌ت»، له‌پاش ئه‌وه‌ی
 سه‌ره‌تا هی‌چ‌مان له‌ مال‌ه‌ که‌ نه‌هی‌شته‌وه، له‌م پا‌رچه‌یه‌دا ئه‌مه‌ش پ‌ی
 ده‌گووتر‌ی (إثبات). ته‌ن‌ها یه‌ک که‌س‌مان له‌ مال‌ه‌ که‌ چه‌سپاند و دیار‌یک‌رد،
 ئه‌ویش بریت‌یه‌ له‌ أحمد له‌مه‌وه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئه‌ن‌جام‌یک : ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌
 (التوحید) له‌ږووی زمانه‌وانییه‌وه‌ دوو مه‌رج‌ی هه‌یه‌ : (ن‌فی) و (إثبات)
 ئه‌گه‌ر ئه‌م دوو مه‌رجه‌ پ‌یکه‌وه‌ هاتنه‌دی، ئه‌وا (التوحید) له‌که‌ ته‌واوه‌. له‌
 به‌شی‌ سی‌یه‌مدا ده‌گه‌ینه‌ با‌سی دوو مه‌رجه‌که‌ی ته‌وحید له‌ږووی
 شه‌ږعییه‌وه‌ وشه‌ی (التوحید) له‌ږووی شه‌ږعییه‌وه‌ واته : یه‌کتا‌کردن و
 ته‌وحید کردنی الله له‌ سی‌ ږووه‌وه‌ :

له‌ږووی په‌روه‌رد‌گار‌یتی (ربوبیة)، و له‌ږووی په‌رست‌راو‌یتی (الالهیة)، و
 له‌ږووی ناو و سی‌فات‌ه‌کان‌ی (الأسماء والصفات). له‌ به‌شی‌ هه‌شته‌م و
 ن‌ویه‌م و ده‌هه‌مدا هه‌ر سی‌کیان با‌س ئه‌کر‌ین. ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه‌دا
 مه‌به‌ستم بوو، ته‌ن‌ها ئه‌وه‌یه‌ که‌ تو‌ بزانی‌ت مانای ته‌وحید چی‌یه‌ له‌ ږووی
 زمانه‌وانی و شه‌ږعی، له‌به‌شی‌ دووه‌مه‌وه‌ ئه‌چینه‌ ناو ورده‌کاری‌یه‌کان.

بهشی دووهم

بۆچی تهو حید بابه تیکی هیئنده گرینگه بهلامانه وه؟! تههلی تهو حید جیاوازن له تیكرای ئه وه جهماعه تانهی كه بانگهوازی ئیسلام ده كه ن؛ چونكه هیچیان حهقیقه تی تهو حید به خه لکی ناگهیه نن هیئنده ی ئیمه، الحمد لله حهقیقه تی تهو حید لای ئیمهیه و ئه مه شمان ده یان و سه دان جار سه لماندووه، هه موو کاتیکیش ئامانجی یه كه ممان بریتی بووه له گه یاندنی تهو حید. نه ک هه ل خه له تاندنی خه لک به کوومه لیک شتی لابه لا. جا حه تمه ن ئه وه پرسیاریکی زۆر زۆر گرینگه ؛ چونكه هه ر کاتیکی سوودی شتی بزانریت ئیتر ده رده كه ویت چه نده گرینگه. جا لی ره دا زۆر گرینگه باسی پله و پایه ی تهو حید بکه م؛ تا کو تو ی زانستخواز بزانی ت بۆچی ئیمه هیئنده جه خ ت له تهو حید ئه كه ی نه وه :

۱- یه کیك له نیشانه کانی گرینگیه تی تهو حید ئه وه یه كه بانگهوازی تیكرای پیغه مبه ران بووه -علیهم الصلاة والسلام-، واته ئه گه ر سه د هه زار پیغه مبه ر هه بووبن ئه وا هه ر هه موویان ئه م په یامی تهو حیده یان به ئوممه ته کانیان گه یاندووه به لگه ش بریتییه له فه رمایشتی الله: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّغُوتَ...} النحل: ۳۶.

واته: {بیگومان ئیمه نی درداومان بۆ هه موو ئوممه تیك ناردووه تا ئاگاداریان بکاته وه له وه ی الله بپه رستن و دوور که ونه وه له تاغوت}.

۲- تهو حید هوکاری سپرانه وه ی تیكرای تاوانه گه وه و بچووکه کانه، هه ر که سیك بزانی ت تهو حید چییه و پاشانیش باوه ری پێ به یئنی ئه وا به سیه تی بۆ ئه وه ی الله له که مته رخه می و تاوانه کانی ببوو ریت به و مه رجه ی تاوانه کانی به حه لال نه زانی بی. به لگه ش بریتییه له فه رمووده ی قودسی:

يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة. واته: ئەي پڕۆلەي ئادەم، بەپراستی ئه گەر بگهڕیتتهوه لام و بهقهه پراوپری زهوی ههلهت ههبیته، پاشان که پیم گهیشیت هیج شتیکت نه کردبیتته هاوهلم ئەوا بیگومان منیش بهقهه پراوپری زهوی لیبووردنم بۆت دهبیته [سهراوه: سنن الترمذی].

۳- تهوکید تاکه هوکاریکه بۆ ئهوهی موسولمان عیبادته کانی لی قهبول بکریته لای الله، ههر کهسیک تهوکید تییدا نهبیته و ههول نه دات بۆ زانینی تهوکید ئەوا موشریکه، حهتमेن شیرکیش ههر ئهوه نییه که سوجده بۆ مروؤقیک ببریت، شیرکیش جووری زۆره و زانیان باسیان کردووه، بۆیهش هیج کهسیک له شیرکه کان پارێزراو نابیت ئه گەر نه زانی تهوکید چیه به لگهش بریتییه له فهرمایشتی الله: ﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الأنعام: ۸۸. واته: {ئه گەر هاوهلیان بۆ الله بریار بدایه ئەوا سهراجهم کردهوه کانیان ههلهده وشایهوه}.

ع- ههر ههموو ئایاته کانی قورئان په یوهندیان به تهوکیدوه ههیه !! شیخ ابن القيم -رحمه الله- فهرموویهتی: بهراستی ههموو ئایهته کانی قورئان کهوتوونه ته ژیر سیبهری تهوکید و شایهتن له سهرا تهوکید و بانگهوازی بۆ ده کهن. بۆ نموونه: بیگومان ئایاته کانی قورئان به شیکیان ههوالن له بارهی الله و ناو و سیفات هه کانی و کردهوه کانی، ئەم ئایاتانه باس له تهوکید ده کهن به شیوازی ههوال و زانست. به شیکی تریش له ئایاته کان بانگهوازن بۆ ئهوهی الله به ته نهها بپه رستری و هاوهلی بۆ دانه نریته، ئەم ئایاتانهش بریتین له داوا کردنی الله بۆ تهوکید. به شیکی تریش له ئایاته کان بریتین له فهرمان و قهدهغه کردن، که ئەم ئایاتانهش بریتین له حهق و ماف و تهواو کهره کانی تهوکید. به شیکی تریش له ئایاته کان باس له ریزگرتنی الله ده کات بۆ ئههلی تهوکید که چۆن پاداشتیان له دنیا و

قیامت دهداته‌وه، ئەم ئایاتانەش بریتین لە پاداشتی تەوحید. بەشیکی
تریش لە ئایاتەکان بریتین لە باسی سزادانی موشریکەکان لە دنیا و
قیامت، کە ئەم ئایاتانەش بریتین لە حوکمی لادان لە تەوحید. [سەرچاوه:
پەرتووکی مدارج السالکین].

ئەو خۆینەری بە‌پ‌ر‌یز، ئەمانە بە‌شی‌کن لە سوود و پلە‌و‌پایە‌ی تە‌و‌حید.
بزانە کە هیچ‌هی‌چ بابە‌ت‌یک‌ی تر لە ئیسلامدا نییە کە ه‌ی‌ندە‌ی تە‌و‌حید
بە‌سوود ب‌ی‌ت، ب‌ۆ‌یە‌ش بە‌رده‌وام‌به‌ لە‌گە‌ڵم ب‌ۆ ناسینی حە‌قی‌قە‌تی تە‌و‌حید.

بە‌شی سی‌ی‌هە‌م

دوو مە‌رجە‌کە‌ی تە‌و‌حید و بە‌ل‌گە‌کانیان:
لە بە‌شی یە‌کە‌مدا زانی‌مان کە‌وا تە‌و‌حید لە‌پ‌رووی زمانە‌وانی‌یه‌وه دروست
ناب‌ی‌ت ئە‌گەر (ن‌فی) و (إثبات)ی ت‌ی‌دا نە‌ب‌ی‌ت، ئ‌ی‌ستاش با بزانی‌ن لە‌پ‌رووی
شە‌رعی‌یه‌وه ئ‌اخ‌ۆ دە‌ب‌ێ‌ چ شت‌یک (ن‌فی) ب‌کە‌ی‌ن و چ‌یش (إثبات) ب‌کە‌ی‌ن تا‌کو
تە‌و‌حید مس‌ۆ‌گەر ب‌کە‌ی‌ن لە‌خ‌ۆ‌مان. فە‌رموون... أَللّٰه له قورئاندا لە‌د‌و‌ای
ئایە‌تی کورسی دە‌فە‌رم‌و‌ی: ﴿...فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ...﴾ البقرة: ٢٥٦. واتە: {جا‌هەر کە‌سی‌ک کوفر
بە‌ تا‌غوت ب‌کات و با‌و‌ه‌ر ب‌ه‌ی‌ن‌ێ‌ بە‌ أَللّٰه ئە‌وا بە‌د‌ل‌نی‌ای‌یه‌وه دە‌ستی گرت‌و‌وه بە
شت‌یک‌ی پتە‌و}.

* ت‌ی‌ب‌ینی: زانیان لە‌ تە‌فسیری وشە‌ی (العروة الوثقى) دە‌ل‌ێ‌ن بریتی‌یه‌ لە‌ لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کە‌واتە لە‌م ئایە‌تە‌دا أَللّٰه دوو مە‌رجە‌کە‌ی تە‌و‌حیدی باس
کرد‌و‌وه، کە‌ ئە‌وان‌یش:

مە‌رجی یە‌کە‌م: کوفر کردن بە‌ تا‌غوتە‌کان، کە‌ ئە‌مە‌ش یە‌ک‌سانە

به برگهی (لا إله).

مهرجی دووهم: باوهر هیئان به الله، که ئه مهش یه کسانه به برگهی (إلا الله). که واته پرستهی ته وحید پیویستی بهم دوو مهرجهیه، ئه مپو زوریک خه لک ده بینین مهرجی دووهمیان تیدایه، واته نوپژ بو الله ده کهن و ههر له ئه و ده پارینه وه و زور شتی تریش، به لام هیچ ئاگاداری مهرجی یه کهم نین. بویهش ئه م که سانه موسولمان نین؛ چونکه هیچ ئاگاداری به دریژی حقیقه تی ته وحید و مهرجه کانی نین. له به شه کانی داهاتوودا ئه چینه سهر باسی ئه م دوو مهرجه. له م به شه دا ته نها ئامانجم ئه وه بوو که بزانیته ته وحید دوو مهرجی ههیه و موسولمانیش ئه و که سهیه که ههر دوو مهرجه کهی تیداییت بهیه که وه.

بهشی چوارهم

مانای (طاغوت) له پرووی زمانه وانی و له پرووی شه پرسی :-
له بهشی پیشوودا گووتمان ته وحید دوو مهرجی ههیه، ئیتر له م به شه و دوو بهشی داهاتووشدا دیینه سهر شیکردنه وهی مهرجی یه کهم،
ئه ویش (کوفرکردنه به طاغوته کان). حه تمه ن پیویسته سهره تا بزانی
طاغوت مانای چیه، ههروه ها طاغوت چ شتیک ئه گرپته وه، ئه وکات
ئه توانین کوفری پچ بکهین! به لام که سییک که هیچ له سهر طاغوت نه زانیته
ئه و چۆن کوفری پچ بکات؟ وشه ی (طاغوت) له پرووی زمانه وانییه وه
له سهر کیشی (فعلوت) ه، ئه مهش کیشیکه که تایبه ته به زیاده پره وی
زمانه وانییه وه به مانای (واته مبالغه). وشه ی طاغوت له پرووی
(سنوور به زاندن) دیت. الله له کتیبه کهیدا ده فهرمووی: (...لما طغا
الماء...)، واته: {ئه و کاته ی که ئاوه که سنووری به زاند و زوربوو...}.

وشه‌ی (طاغوت) له‌ ږووی شه‌رعه‌وه‌ چه‌ندین پیناسه‌ی هه‌یه‌ که هه‌موویان له‌ ژېړ پیناسه‌که‌ی شیخ‌ ابن‌ القیم -رحمه‌ الله- کوډه‌بنه‌وه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رمووی: "والطاغوت کل‌ ما تجاوز به‌ العبد حده‌ من معبود أو متبوع أو مطاع". واته‌: "طاغوت هه‌ر شتیکه‌ که‌ مروځ سنووری تیدا ببه‌زینئ، جا له‌ ږووی په‌رستنه‌وه‌ بیټ، یان شوپنکه‌وتن و په‌رتووکي اعلام چاولیکردن، یانیش گوږپرایه‌لی کردن". (سه‌رچاوه‌ الموقعین).

به‌شی پینجه‌م

جوړه‌کانی طاغوت که‌ الله له‌ قورئان باسی کردوون: له‌دوای ئه‌وه‌ی له‌ به‌شی پښتندا زانیمان مانای وشه‌ی طاغوت چیه‌، ئیسته‌ش با بزاین الله له‌ کتیبه‌که‌یدا چ شتیک به‌ طاغوت ده‌زانیت، الله له‌ قورئاندا باسی کوومه‌لیک شتمان بو ئه‌کات که‌ طاغوتن و ئه‌بئ موسولمان بیانناسیت و کوفریان پځ بکات، که‌ ئه‌مانه‌ن:

۱- شه‌یتان: شه‌یتان سه‌روکی هه‌موو طاغوته‌کانه‌، مه‌به‌ستیش له‌ (شه‌یتان) ته‌نھا ئیبلیس ناگریته‌وه‌، به‌لکو الله له‌ (سوره‌تی الأنعام ئایه‌تی ۱۱۲) پیمان ئه‌لیت شه‌یتانی مروځ و جنوکه‌ بوونیان هه‌یه‌. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر طاغوت بوونی شه‌یتانه‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ الله فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَمْ آعْهَدْ إِلَیْکُمْ یَبْنَیَّاءَ اَدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّیْطٰنَ اِنَّهٗ لَکُمْ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ﴾ یس: ۶۰. واته‌: {مه‌گه‌ر په‌یمانم لیټان وه‌رنه‌گرت ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م که‌وا شه‌یتان نه‌په‌رستن؟ به‌راستی ئه‌و دوژمنیکی ئاشکرایه‌ بو ئیوه‌}.

۲- هه‌ر که‌سیک که‌ بانگه‌وازی زانستی غه‌یب بکات: حه‌تمه‌ن هه‌ر که‌سیک ئه‌گه‌ر بلیت من ئه‌زانم له‌ داهاتوودا چی ده‌بیټ، یاخود به‌ خه‌لک بلیت

ئەگەر ئاوابكەن ئەوا ئەم شتە پروودەدات و ئەگەریش ئاوابكەن ئەوا ئەم شتە پروودەدات ، ئەوا ئەو كەسە طاغوتە و بانگەشەى غەیبى کردووہ. گومان لەوہ نییە كە تەنہا اللہ ئاگادارى غەیبە، ھەر وہ ك فەرمووہتى: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ الجن: ۲۶. واتە: {اللہ زانای غەیبە و كەسیش ناتوانی پەردە لەسەر غەیبیاتەکانی لابەریت}. ئەوانین بلیین (ساحیر) و (فالچی) و بریتین لە دوو نموونە لەسەر ئەم تاغوتە؛ چونكە ھەموویان بانگەشەى ئەوہ ئەكەن كە گوايە شتانیک ئەزانن كە ھیشتا پرووینەداوہ. ھەر وہا بە یەقین و دلنیاپیەوہ باسی ئەكەن. (لە بەشى ھوتەم باسی چۆنیەتى كوفر كردن بە طاغوت ئەكەم. ھەر كەسیك باوہرى وابیت كەوا ئەم طاغوتانە قسەكانیان راستە ئەوا ئەویش وەكو ئەوان كافرە، ھەر كەسیكیش باوہریان پینەكات كەچی سەردانیان بكات و گوئیان لى بگریت ئەوا تا ۶۰ رۆژ نوژی لى قەبول ناكړیت. بەلگەش بریتیە لە فەرمایشتی پیغەمبەر كاتیک فەرمووی: ((من أتی كاهنا فصدقه بما یقول فقد كفر بما أنزل علی محمد)). واتە: (ھەر چ كەسیك سەردانی كاهینیک بكات و قسەكانی بە راست دابنیت ئەوا كافر بووہ بەو كتیبەى كەوا لەسەر محمد دابەزیوہ). تیبینی: كاهین ئەو كەسە یە كە باسی داھاتوو ئەكات و ئەلیت لە داھاتوودا فلانە شت پرووئەدات.

۳- ھەر شەریعەتیک لە غەیری شەریعەتى ئیسلام: یەكێكى تر لەو جورانەى طاغوت كە اللہ لە قورئاندا باسی کردوون، بریتیە لە تاغوتی شەریعەت، واتە ھەر شەریعەتیک لە غەیری شەریعەتى ئیسلام، اللہ فەرمووہتى: ﴿الْمَثَرِ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ النساء: ۶۰. واتە: ((ئەى محمد، مەگەر ئەو كەسانەت نەبینوہ كە

بانگه شه ئه كه ن گوايه باوه پريان به و كتيبه هه يه كه بۆتۆ دابه زيوه و ههروه ها گوايه باوه پريان به و كتيبانهي پيشتريش، كه چي له هه مان كاتدا ئه يانه ويّت حوكم بگه رپننه وه بۆ لاي تاغوت له كاتيكدافهرمانيان پيكراره تا كوفري پي بكهن)). له م ئايه ته دا الله كوفري ئه و كه سانه مان بۆ ئاشكرا ئه كات كه خويان وا پيشان ده دن گوايه موسولمانن، كه چي ده يانه ويّت حوكم بگه رپننه وه بۆ لاي شه ريجه تيكي طاغوت له غه يري شه ريجه تي ئيسلام. نموونه ي شه ريجه ته طاغوتيه كان زۆرن، وه كو (ديموكراسيه ت) و (ئيشتيراكيه ت) و (عه لمانيه ت) و (شيوعيه ت) و ه ي تريش، هه ري كه له م شه ريجه تانه خاوه ني كۆمه لپك بنچينه و بنه مان كه زۆر جياوازه له گه ل بنچينه كانى ئيسلام. هه ر كه سيك باوه پري به يه كيك له م شه ريجه ته طاغوتانه هه بيّت ئه وا به لگه يه له سه ر ئه وه ي ئه م شه خصه كوفري به طاغوت نه كردوه، ههروه ها ده ليله له سه ر ئه وه ي ئه م شه خصه درۆ ئه كات ئه گه ر گووتبيتي (من موسولمانم)! له راستيدا ئه و كه سه ئه هلي طاغوته نه ك ئه هلي ته وحيد.

ع- هه ر (ده سه لاتدار) و (دادوه ر) پي ك ئه گه ر به شه ريجه تيكي طاغوت حوكم به دن: ئه م دوو كه سه ش ئه بن به طاغوت، بۆ نموونه ده سه لاتدار پي ك بپيار ئه دات به وه ي شه ريجه تيكي طاغوت بكرپت به حاكم بۆ به رپوه بردني ولات و خه لكه كه، ياخود هه ر دادوه ر پي ك ئه گه ر كي شه يه ك به يئري ته لاي و ئه ويش به شه ريجه ت و ياسايه طاغوتيه كان كي شه كه چاره سه ر بكات له بري شه ريجه تي ئيسلام. ئه وا له و حاله ته دا جگه له وه ي كه شه ريجه ته كه طاغوته، له هه مان كاتيشدا حاكم و ده سه لاتداره كه ش ئه بن به طاغوت. به لگه ش بريتييه له هه مان ئايه تي خالي سييه م، دوو باره هه مان ئايه ت ئه كرپته وه ده ليل. له گه ل ئايه تيكي تريش كه الله

فه رموو يه تي ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ٤٤.

واته: {هەر کهسیک حوکم بهوه نه کات که الله دایبه زاندووه ئهوا ئهوه که سانه کافرن}. هۆکاری کافر بوونه که له بهر ئهوه یه که ئهم شه خصه به شه ریه تیکی طاغوت (وه کو دیمو کراسیهت) حوکم ئه دات و حوکم پرانیی ئه کات. که واته ئهوه که سه ته وحیدی تیدا نییه و کوفری به طاغوت نه کردووه.

0- هەر کهسیک بانگه شهی په رستن بۆ خۆی بکات: حه تمهن ئه مه ش جوړیکی تری طاغوته که الله له قورئان باسی ئه کات هەر کهسیک خه لک هان بدات بۆ ئه وهی بیپه رستن و لیی بیارینه وه ئهوا ئهوه که سه ته نها کافر نییه، به لکو طاغوتیشه، پۆلی طاغوته که شی بریتییه له (معبود). به لگه ش بریتییه له فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ يُقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ نَجْزِيْهِمْ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِيْنَ﴾ الانبياء: ٢٩. واته: { جا هەر کهسیک له وان بلیت من شایه نی په رستنم له غه یری الله ئهوا ئیمه ش به دۆزه خ پاداشتی ده دهینه وه، ئاوا پاداشتی سته مکاران ده دهینه وه }.

حه تمهن ئه گه ر کهسیک به رستریت له کاتییدا به خۆی رازی نییه ئهوا پپی ناگووتری طاغوت. بۆ نموونه پیغه مبه ر (عیسا) و (عوزیر) علیهم السلام، یان شیخ عبدالقادی گه یلانی، ئه مانه که سانیکی موه حید بوونه و بانگه وازی ته وحیدیان کردووه، به لام موشریکه کان ئه یانپه رستن، ئه مانه طاغوت نین. * ئه م پینج خاله ی باسم کرد، بریتین له جوړه کانی طاغوت کهوا الله له قورئاندا باسی کردوون، هەر کهسیک یه کیک له م خالانه ی له سه ر جیبه جی بییت ئهوا هه رگیز موه حید نییه و موسو لمان نییه، ئه گه رچی بشلیت (من موسو لمانم) هه روه ها نوێژ و شه ونوێژیش بکات، هیچی لئ قه بول نا کریت؛ چونکه ته وحیدی تیدا نییه و ئه هلی طاغوته.

به‌شی شه‌شه‌م

چۆنیه‌تی کوفر کردن به طاغوت:

له به‌شی چوارهم و پینجه‌مدا زانیت طاغوت مانای چیه، هه‌روه‌ها زانیت جوړه‌کانی طاغوت چین که الله له کتیبه‌که‌ی باسی کردوون، ئیستا تۆ به‌ته‌واوی ئه‌زانیت طاغوت چیه، بۆیه‌ش کاتی ئه‌وه‌یه بزانیته چۆن کوفر به طاغوت ده‌کریت، سه‌ره‌تا با دووباره بزانیته به‌لگه چیه له‌سه‌ر واجبیته کوفرکردن به طاغوت، الله فهرموویه‌تی: ﴿...فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى...﴾ البقرة: ۲۵۶. واته: {جا هه‌ر که‌سیک

کوفر بکات به تاغوت و باوه‌ر به‌یانیته به الله ئه‌وا به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌ستی گرتووه به هوکاریکی پته‌و}. ئهم ئایه‌ته‌ش به‌لگه‌یه‌کی رۆشنه له به‌رامبه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که خۆیان له ته‌کفیر ده‌دزنه‌وه و ده‌لێن ئیمه له‌سه‌رمان واجب نه‌کراوه ته‌کفیری طاغوته‌کان و ئه‌هلی کوفر بکه‌ین مادام ده‌لێن موسلمانین!. به‌لێ راسته ئه‌وان به‌ده‌م ئه‌لێن موسولمانین، به‌لام له‌رووکه‌شدا ئیمه ده‌یان‌بینین که‌وا کوفریان به طاغوت نه‌کردووه و ته‌وحیدیان نییه! بۆیه‌ش کافرن و موسولمان نین ئه‌گه‌ر نوێژ و رۆژووش بگرن. ئه‌ی خوینه‌ری به‌رێژ، هه‌ر که‌سیک بیه‌وێت ئایه‌ته‌که‌ی الله جیبه‌جێ بکات و کوفر به طاغوته‌کان بکات ئه‌وا ده‌بێ ئهم سێ هه‌نگاوه‌ په‌یره‌و بکات:

هه‌نگاوی یه‌که‌م: ته‌کفیرکردنی طاغوته‌که‌.

هه‌نگاوی دووه‌م: ته‌کفیرکردنی طاغوته‌سته‌کان.

هه‌نگاوی سێیه‌م: ته‌کفیرکردنی ئه‌و طاغوته‌سته‌یه‌ی که ده‌لێن (ئیمه

موسولمانین!). له‌خواره‌وه قسه له‌سه‌ر ئهم هه‌نگاوانه ئه‌که‌م و

ده‌لیله‌کان له‌باره‌یه‌وه باس ئه‌که‌م.

هه‌نگاوی یه‌که‌م: ته‌کفیرکردنی طاغوته‌که‌:

واته پښوېسته خودی طاغوته که ته کفیر بکړیت، له به شی پښتردا
 ئاماژه مان بهو طاغوتانه کرد که الله له کتیبه کهیدا باسی کردوون، جا
 یه کهم هه نځاوی (کوفر به طاغوت) نه وه یه کهوا موه حیده که کوفر ده کات
 بهو طاغوتانه ی که باسکران. به لگه ش له سهر نه م هه نځاوه بریتیه له
 فهمایشتی الله: ﴿...فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ...﴾ البقرة: ۲۵. واته: {جا ههر که سیچ کوفر بکات به
 طاغوت و باوهر بهینیت به الله نهوا به دنیا ییه وه دهستی گرتووه به
 هو کاریکی پتهو}. زور ئاشکرایه که له م ئایه ته دا الله فهمانمان پیده کات
 طاغوته کان ته کفیر بکهین.

هه نځاوی دووهم: ده بڼ (طاغوت په رسته کان) یش ته کفیر بکړین:
 مه به ست له طاغوت په رست نهو که سه یه که نه ک ههر کوفری به طاغوت
 نه کردووه، به لکو باوهری به یه کیچ لهو طاغوتانه هه یه که الله له قورئاندا
 باسی کردووه و باسما نکرد پښتر. طاغوت په رسته کانیش که سانیکن
 که باوهریان به یه کیچ لهو طاغوتانه هه یه که له به شی پښشوودا باسما
 کرد. ههر که سیچ بو نموونه باوهری به دیمو کراسیه ته هه بیت (وه کو
 حیزبی پارتی و یه کیتی)، یان باوهری و ابیت جادوو گهره کان قسه کانیا
 راسته، یان باوهری و ابیت کهوا که سانیک شایه نی په رستن له غهیری الله
 (وه کو سو فیه کان)، نهوا نهو که سانه طاغوت په رستن و کوفریان به طاغوت
 نه کردووه و فهمانی په روه رد گاریان جیبه جی نه کردووه. بویه ش نهو
 که سانه ده بڼ ته کفیر بکړین؛ چونکه کافرن. به لگه ش بریتیه له

فهمایشتی الله: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾
 وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

النساء: ۵۱. واته: (نهی محمد، مه گهر نهو که سانه ته دیوه که به شیچ
 له کتیبی ته وړاتیان پی گه یشتووه و له هه مان کاتیشدا باوهریان به په یکه
 و طاغوت هه یه؟! هه روه ها به موشریک و کافرانیش ده لږن کهوا نهوان

(واته موشریک و گاوه کان) پریبازه که یان باشتره له پریبازی ئیمانداران). له م
 ئایه ته دا الله نموونه به جوله که کان ئه هیئتیه وه که سهره پرای ئه وهی
 ته و پراتیان له لا بوو، که چی باوه پریان به (پهیکه ر) و (طاغوت) هه بوو،
 حه تمهن ئه و که سانه کافرن و نه فره تیان لیکراوه، ههروه ک الله له ئایه تی
 دواتردا فه رمووی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾
 النساء: ۵۲. که واییت هه ر چ که سیک باوه پری به (طاغوت) هه بیئت ئه و
 کافره و نه فره تی لیکراوه. بویه ش پیویسته ئه هلی ته وحید ئه و که سانه
 ته کفیر بکه ن؛ چونکه ئه مانه پییان ده گووتری (طاغوتیه رسته کان)،
 مه دخه لیه کان (واته به ناو سه له فییه کان) له م هه نگاوه دا دۆراون؛ چونکه
 به لای ئه وانه وه به شه ریه تی دیمو کراسیه تی طاغوتیش هه بیئت ئه و
 هه ر موسو لمانیت! ئه گه ر سوجه بو غه یری الله به یت ئه و هه ر
 موسو لمانیت مادام ده لئی (لا إله إلا الله!)، هه ر بویه ش مه دخه لیه کان
 مه رچی یه که می ته وحیدیان تییدا نییه ئه ویش (کوفر کردنه به طاغوته)،
 چونکه ئه وان الله به درۆ ئه خه نه وه -په نا به الله- ئه وه تا الله له قورئاندا
 پیمان ده لیت هه ر که سیک باوه پری به طاغوت هه بیئ ئه و کافره، که چی
 مه دخه لیه کان ده لین (نه خیر موسو لمانه چونکه نویر ده کات).
 هه نگاوی سییه م: ته کفیر کردنی ئه و طاغوتیه رستانه ی که ده لین ئیمه
 موسو لمانین: ئه مه هه نگاو یکی زۆر گرینگه و زۆریک له خه لک له م
 هه نگاوه دا دۆراون؛ چونکه ده ترسن له وهی که سانیک ته کفیر بکه ن که
 خۆیان وه کو موسو لمان پیشاندا وه له کاتی کدا باوه پریان به طاغوتیش
 هه یه!! بو نموونه زۆربه ی خه لک ناویری بلیت (عه لی باپیر) کافره! ته نها
 له بهر ئه وه ی عه لی باپیر وه کو که سایه تیه کی دیندار خۆی پیشاندا وه! به لام
 له راستیدا کافره؛ چونکه باوه پری ته واوی به شه ریه تی دیمو کراسیه تی
 طاغوتی هه یه، ههروه ها موماره سه شی ده کات و ئه وه تا خاوه نی
 حیزبیشن، که واته ده پرسم: کوانی ته وحیدی ئه م پیاوه؟ کوانی کوفر به
 طاغوته که ی؟ هه ر که سیک که خۆی به دیندار و زانا پیشان بدات که چی

باوه‌پری به جوړېک له جوړه‌کانی طاغوت هه‌بیټ که له به‌شی پېنجه‌مدا
 باسکران، ئەوا ئەو که‌سه موسو‌لمان نییه و ته‌وحیدی تېدا نییه و کوفری
 به طاغوت نه‌کردووه. به‌لگه‌ش بریتییه له فه‌رمایشتی الله که
 فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
 الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۶۰. واته: (ئهی محمد، مه‌گه‌ر

ئەو که‌سانه‌ت نه‌دیوه که بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌که‌ن گوايه باوه‌پریان به‌و
 کتیبه‌یه که‌وا بو‌تۆ دابه‌زیوه هه‌روه‌ها باوه‌پریان به‌و کتیبانه‌شه که له پیشی
 تۆ دابه‌زیون، که‌چی له هه‌مان کاتیشدا ئەیه‌انه‌و‌یت حوکم بو‌ طاغوت
 بگه‌رپننه‌وه له کاتی‌کدا به‌د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه فه‌رمانیان پیکراوه تا‌کو کوفری پیکه‌ن.
 شه‌یتانیش ده‌یه‌و‌یت گوم‌رایان بکات به‌ گوم‌راییه‌کی دوور). بو‌یه‌ش ئەهی
 خو‌ینه‌ری به‌رپز، ئەوه‌تا ده‌لیل‌یش‌ت بین‌ی، بزانه هه‌نگاوی سی‌یه‌می
 (کوفر‌کردن به‌ طاغوت) ئەوه‌یه که ته‌کفیری ئەمجو‌ره که‌سانه بکه‌یت که
 خو‌یان وا پیشانده‌ده‌ن ئەه‌لی ته‌وحیدن و ئەه‌لی ئیسلامن، که‌چی
 باوه‌پریان به‌ طاغوت هه‌یه! جا هه‌ر که‌سی‌کیش ئاماده نه‌بیټ ته‌کفیریان
 بکات ئەوا ئەویش کافره؛ چونکه الله به‌درۆ ئەخاته‌وه له کاتی‌کدا الله
 ته‌کفیری کردووه.

به‌شی هه‌وته‌م

باوه‌ره‌ینان و ته‌وحید کردنی الله له‌رووی (ربوبیة):
 له به‌شی (چواره‌م) و (پینجه‌م) و (شه‌شه‌م) هه‌لساین به‌ باسکر‌دنی
 مه‌رجی یه‌که‌می ته‌وحید، ئەویش بریتی بوو له (کوفر کردن به‌ طاغوت)
 ئیتر له‌م به‌شه‌وه تا‌کو کو‌تایی باس له مه‌رجی دووه‌می ته‌وحید ئەکه‌ین
 ئەویش بریتییه له (باوه‌ره‌ینان به‌ الله) هه‌تمه‌ن باوه‌ره‌ینان به‌ الله واته

دهبی تهو حیدی الله بکهین له سی پرووهوه:

۱- توحید الربوبية

۲- توحید الألوهية

۳- توحید الأسماء والصفات

توحید الربوبية: واته تهو حید کردنی الله له کاره تایه تییه کانی خوئی، بو نموونه: دهبی باوه پرمان واییت تهنها الله دروستکهره و باشتترین دروستکهریشه (واته خلق). ههروهه دهبی باوه پرمان واییت تهنها الله پرۆزیمان پی دهادات و سه رچاوهی هه موو پرۆزیه کانیش هه ر له لای الله یه (واته رزق) ههروهه دهبی باوه پرمان واییت کاروباری ئەم گهردوونه به تهنها له لایه ن الله به پرۆوه دهچیت هیچ هاوبه شیکی له گه ل نییه (واته إدارة) ههروهه دهبی باوه پرمان واییت که دانانی شه ریعت و یاسا کان تهنها مافی الله یه و نابی هیچ مروقیک له غهیری الله یاسا و شه ریعت دابرپژیت (واته حاکمیه). ههروهه دهبی باوه پرمان واییت تییکرای ئەم گهردوونه هه مووی مولکی الله یه و هیچ که سیکی له گه لیدا هاوبه ش نییه (واته ملک). هه ریه ک له م خالانه ش کۆمه لیک ده لیلیان له باره وه هاتووه له قورئان، له خواره وه به کورتیی ئاماژه ی پیده که م:

دهلیل له سه ر (خلق) | سوپه تی المؤمنون، ئایه تی ۱۴.

دهلیل له سه ر (رزق) | سوپه تی الملك، ئایه تی ۲۱.

دهلیل له سه ر (إدارة) | سوپه تی یونس، ئایه تی ۳.

دهلیل له سه ر (حاکمیه) | سوپه تی یوسف، ئایه تی ۴۰.

دهلیل له سه ر (ملک) | سوپه تی الملك، ئایه تی ۱.

نموونه ی تریش زۆرن له و کارانه ی که الله له قورئاندا باسی کردوون و تهنها کاری ئەون و دهبی الله به پیشه نگ دابنریت له و کارانه، نابی باوه پرمان واییت کهوا که سیکی هاوبه شه له گه ل الله له م کارانه. هه ر چ که سیکی باوه ری واییت کهوا که سیکی هه یه و ده توانیت بوونه وه ره کان دروست بکات، یان ده توانیت یاسا و شه ریعت دابنیت، یان مولکی ئەم

گەردوونەى لەژێر دەستە و ... هتد. ئەوا ئەو کەسە تەوھیدی تێدا نییە و موشریکە نەک موسوڵمان؛ چونکە ئەم کارانە تەنھا مافی اللە یە.

بەشی ھەشتەم

باوەرھێنان و تەوھید کردنی اللە لەرووی (الوھیة) :
توھید الألوھیة: بریتییە لە تەنھا کردنی اللە لە ھەموو پەرستنی کمان.
بۆیەش ھەندیک لە زانایان پێی دەلێن (توھید العبادە). واتە ئەگەر ھەر
پەرستن و عبادەتێکمان ئەنجامدا ئەوا دەبێ تەنھا و تەنھا بۆ اللە بیکەین،
نابێ هیچ مرۆفیک یان گۆرێک یان پیاوچاکێک یان پێغەمبەرێک یان دارێک
بکەین بە ھاوبەشی اللە لە کاتی پەرستنه کمان، خو ئەگەر ھەر کەسێک
پەرستنی بۆ غەیری اللە بکات ئەوا شیرکی گەورەى کردووە و ئێتر لە
چوارچێوەى ئیسلام نامێنێت و موشریکە، حەتمەن پەرستنی بە چوار
جۆر ئەنجام دەدرێت و پێویستە بە ھەر چوار جۆرە کەوێ تەنھا مەبەستمان
اللە بێت، کە ئەمانەن:

یەكەم: پەرستن بە (دَل): حەتمەن پەرستنی دَل بریتییە لە (نیەت)، جا
پێویستە ئەم نیەتەى لەنیو دلماندا بەجۆرێک پەروەردەى بکەین کە ئێتر
ئەگەر بمانەوێت ھەر قسە و کارێک بکەین ئەوا نیەتە کەمان تەنھا اللە
بێت، واتە دەبێ ئیخلاص لەنیو دلمان بچێنین. کاری (دَل) ھێندە گرینگە
بۆ موسوڵمان، بەجۆرێک کە موسوڵمانە کە دەتوانێت سوود لە نیەتەى دَل
ببینێت و ئێتر لە ھەموو کارێکدا خێری بۆ بنووسرێت، بۆ نموونە
(نووستن) کارێکی ئاساییە، بەلام ئەگەر موسوڵمانێک لە پێش نووستنیدا
نیەتەى وابێت کە خوێ بەھێز بکات تاکو بتوانێت دواتر عبادەتەى زۆرتر
بکات، ئەوا تەنھەت نووستنە کەشی بۆی دەبێتە خێر.

دووەم: پەرستن بە (دەم): نموونەى پەرستنه کانی دەم وەکو زیکر و
سەلەوات و خوێندنی قورئان و دوعا و پارانەووە و پێویستە تێکرای ئەم

پەرستانه بۆ (الله) بکړن نابې له پېناوی هیچ که سیکی تر بانگه وازکړدن بکړی... هتد.

سییه م: پەرستن به (جهسته و کردار): نموونه ی پەرستنه کرداریه کان وه کو نوږ و پوژوو و قوربانیکردن و جیهاد و حج و .. هتد، پېویسته ئه م پەرستانه به تهنه بۆ (الله) بکړن. نابې ئه م پەرستانه بۆ هیچ که سیکی بکړیت له غهیری الله.

چوارهم: پەرستن به (مال): نموونه ی پەرستنه کانی مال، وه کو سه دهقه و زه کات. دهبې نیه تمان له و پەرستنه ش تهنه پره زامه ندی الله بیت، راسته که و تۆ ئه م پاره یه ده دهیته مروځیک، به لام دهبې نیه تت ئه وه بیت که و تۆ ئه م پەرستنه بۆ (الله) ده کهیت نه ک بۆ پره زامه ندی مروځه که. ئاگادار به خوښه ری به ریز، واجبه له سهرت که و به هر چوار جوړه که ی پەرستنه وه تهنه نیه تت (الله) بیت، نابې هیچ که سیکی یان شتیکی بکړیته هاو به شی الله له پەرستنه کان. هر که سیکی پەرستن بۆ غهیری الله بکات ئه و موشریکه. الله له وه سفی کافرانی قورپه ش فهرموویه تی: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ الزمر: ۳. واته: (مه گهر دینداری کردنیکی

دلسوزانه تهنه شایه نی الله نییه؟ جا ئه و که سانه ی که له غهیری الله پرویان کردو وه ته کو مه لیک په یکه ر ئه و ده لپن: ئیمه ئه وانه ناپه رستین و تهنه ده مانه ویت له الله نزیکمان بکه نه وه، به راستی الله حوکم له نیوانیان ده دات له و بابه تانه ی که تییدا جیاواز بوون، به راستی الله رپنمووی که سیکی ناکات که و دروژنیکی کافره).

خوښه ری به ریز، ئه وه تا الله ئه و که سانه ی به (دروژن) و (کافر) ناو برد؛ چونکه پەرستنیان بۆ غهیری الله ئه نجامده دا سهره پای ئه وه ی ده یانزانی الله بوونی هه یه، که واته ئه و که سانه ی له م سهرده مه دا پەرستن بۆ (گوړ)

و (ئیمام علی) و (عبدالقادی گیلانی) ده کهن ئەوا هەموویان موشریکن؛ چونکه دوعا و پارانهوه تەنھا دەبێ لە اللّە بکریت، هەر چ که سیک له غەیری اللّە بپاریتەوه یان ئاژەل بۆ غەیری اللّە سەربری ئەوا موشریکە و تەوحیدی تێدا نییە.

بەشی نۆیەم

سێ مەرجه کهی پەرستنی اللّە (حب و خوف و رجاء) :-
له بەشی پێشوودا زۆر بە کورتیی باسی (توحید الألوهية) مان کرد، گووتمان دەبێ هەموو پەرستنه کان بۆ اللّە ئەنجام بدرێن بە هەموو جووره کانیانهوه، لەم بەشەدا باسی سێ ڕوکنه کهی پەرستن ده کهین، پێویسته له هەموو پەرستنی کدا موسوڵمان بەم سێ ڕوکنهوه پەرستنه کانی بکات:

۱- پەرستنه کان به ترسهوه بکات (الخوف): بەلگەش بریتییه له
فەرماشتی اللّە ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ الإسراء:

۵۷. واتە: (ئەوانەى که -ئەم موشریکانه- لێیان دەپاریتەوه، ئەوانە خۆشیان دەیانەوێت زۆتر له اللّە نزیک ببنەوه. هەروەها ئومێدیان به بەراستی ڕەحمەتی ئەو پەروەردگارەیه و هەروەها له سزا کهی ئەترسن سزای پەروەردگارت سزایه کی مەترسی لێکراوه). مەبەست لەم ئایەتە پێرۆزه ئەوهیه که ئەو موشریکانهی کهوا (عیسا) و (عوزیر) و (فریشتەکان) دەپەرستن ئەوا با بزائن کهوا ئەم دوو پێغەمبەرە و تیکرای فریشتەکانیش خۆیان هەمیشە له هەولێ ئەوەن که زۆتر له اللّە نزیک ببنەوه! هەروەها ئەوانە هەمیشە ئومێدەوارن به ڕەحمەتی اللّە، هەروەها زۆریش ئەترسن له سزای اللّە.

۲- واجبیستی په رستنه کان به ئومیدی قه بول بوونه وه بکات (الرجاء):
 به لگهش له سهر ئومید بوون به الله له کاتی په رستنه کان زورن، ههر
 ئایه ته که ی خالی پېشوو ئه بیته به لگه له سهر ئومیده وار بوون به الله.

۳- فه رمایشتی په رستنه کان به خوښه ویستییه وه بکات (الحب): به لگهش
 بریتییه له فه رمایشتی الله: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
 يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ۱۶۵. واته: (له ناو
 خه لکیدا که سانیک ههن کهوا په رستراوی تر ده په رستن له غه یری الله،
 ههروه ها خوښیان دهوین وه کو خوښه ویستی الله، به لام ئه وانه ی
 ئیمانیان هیناوه زورتر خوښه ویستیان هه یه بو الله). ئه مانه ی باسم
 کردن بریتین له و سئ مه رجه ی که پئویسته له کاتی په رستنه کانماندا
 به رامبه ر به الله ئه م مه رجانمان تیدا هه بیته لیږه دا ده بئ ئه وهش بزانی
 که که سانیکي چه واشه کار ههن و ئه لپن: “ پئویست ناکات له الله
 بترسین، به لکو په رستنه کانمان ته نها له بهر خوښه ویستی الله ئه که ین
 نه ک له بهر ئه وه ی لی بترسین!! ” په نا به الله، من نازانم ئه م که سانه چو
 ئه ویرن قسه ی وابکه ن، مه گه ر له (سوره تی الإسراء، ئایه تی ۵۷) الله
 پیمانی رانه گه یاندووه کهوا تی کپرای پیغه مبه ر و فریشته کان ترسیان له الله
 هه یه؟! ئیتر تو یه ک که نه پیغه مبه ریت و نه فریشته ی، چو ترست له
 الله نییه؟ ئه ی خوینه ری به ریز: حه قیقه ت ئه وه یه که پئویسته له تی کپرای
 په رستنه کانماندا ههر سئ تاییه تمه ندی (حب) و (خوف) و (رجاء) مان تیدا
 بیت.

به‌شی ده‌یه‌م

باوه‌ره‌ه‌ینان و ته‌وحید کردنی الله له پرووی (أسماء والصفات): -
توحید الأسماء والصفات: بریتییه له ته‌وحید کردنی الله له پرووی ئەو ناو
و سیفاتانه‌ی که له قورئاندا وه‌سفی خۆی پێ کردووه. ده‌بیّت به‌ جوړیک
له‌م ناو و سیفاتانه‌ی تیبگه‌ین که الله تیاپاندا پێشه‌نگه‌ و هیچ که‌سیک
هاوشیوه‌ی الله نییه‌ له‌م ناو و سیفاتانه‌دا. حه‌تمه‌ن ئەم ته‌وحیده‌ش
به‌شیکه‌ له‌ (توحید الربوبية)، به‌لام زاناپان به‌ ته‌وحیدیکی سه‌ربه‌خۆ باسی
ئە‌که‌ن؛ چونکه‌ زۆر فراوانه‌ و قسه‌ی زۆر هه‌له‌گرێت. خوینه‌ری به‌رێز،
بزانه‌ که‌وا کۆمه‌له‌ گومراکه‌ره‌کان هه‌لساون به‌ قه‌بوڵ نه‌کردنی ناو و
سیفه‌ته‌کانی الله به‌ چوار شیواز :

۱- تعطیل: واته‌ په‌تکردنه‌وه‌ی ناویک یان سیفه‌تیکی الله ! (په‌نا به‌ الله) بۆ
نموونه‌ ئەو که‌سانه‌ی که‌ ده‌لێن: “ (الله ده‌ستی نییه‌!) ” له‌ کاتی‌کدا الله له
قورئاندا له‌ (سوره‌تی الفتح، ئایه‌تی ۱۰) ئاماژه‌ به‌ ده‌ستی خۆی ئە‌کات. نه‌ک
هه‌ر ته‌نها ده‌ست، به‌لکو چه‌ندین ناو و سیفه‌تی تریشیان له‌ الله
سه‌ندووه‌ته‌وه‌ له‌ کاتی‌کدا الله به‌ ئاشکرا باسی کردوون. که‌واته‌ هه‌ر کاتی‌ک
الله له‌ کتێبه‌ که‌یدا باسی هه‌ر ناو و سیفه‌تیکی خۆی کرد، پێویسته‌ به‌بێ
هیچ په‌تکردنه‌وه‌یه‌ک قه‌بوڵی بکه‌ین.

۲- تکییف: واته‌ به‌ عه‌قلی خۆمان بلّین سیفه‌ت و ناوه‌کانی الله ئاوان و
ئاوان. بۆ نموونه‌ ئە‌گه‌ر که‌سیک بلّیت (به‌رزیی الله ئە‌وه‌نده‌یه‌...) یان (الله
به‌مجۆره‌ و به‌مجۆره‌ له‌سه‌ر کورسیه‌ که‌یه‌تی). هه‌ر چ که‌سیک ئاوا به‌
عه‌قلی خۆی بیر له‌ سیفاتنه‌کانی الله بکاته‌وه‌ ئە‌وا پێی کافر ئە‌بیّت؛ چونکه‌
قسه‌ی له‌سه‌ر غه‌یبیاتی الله کردووه‌. نایبیت هیچ چۆنیه‌تییه‌ک بۆ
سیفاتنه‌کانی الله دیاری بکه‌ین و قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، به‌لکو هه‌رچۆنیک
له‌ قورئانه‌ که‌یدا هاتبێ ئە‌وا پێویسته‌ وه‌ک خۆی باوه‌ری پێ به‌ینین.
۳- تحریف: واته‌ شیواندنی ناویک یان سیفه‌تیکی الله. زۆرجار الله له‌

قورئاندا باسی سیفه تیکی خۆی ئە کات، که چی که سانیک ئەلین (نەخیر،
 الله مه به ستيکی تری ههیه له م قسانه ی)، بۆ نموونه له عه قیده ی ئەهلی
 سوننه دا هیچ گومانمان له وه نییه که الله له سهر عه رشه که ی خۆیه تی،
 ئەمه ش به ده لیلی (سوره تی طه، ئایه تی ۵) که تییدا وای فهرمووه، که چی
 که سانیک ئەلین (نەخیر خودا له هه موو شوینیک ههیه!)، که واته ئایه ت و
 سیفه تی الله ته حریف کرا له م حاله ته. به لای زانایانه وه الله به زانسته که ی
 ئاگاداری هه موو شتیک و شوینیکه، به لام خۆی له سهر عه رشه که یه تی،
 ئەمه پروو که شی ئایه ته که ی قورئانه و ئیمه ش بۆمان نییه بی شیوینین. جا
 خوینهری به ریز، یه کیک له وه هیله سوورانه ی که به زیندراوه، ئەوه یه که
 به مجوره ناو سیفه ته کانی الله ئە شیویندریت، ئەمه ش به زۆری له لایه ن
 سو فیه کانه وه بینراوه.

ع- تمثیل: واته لیکچوواندن ی ناو و سیفات ه کانی الله به یه کیک له
 دروستکراوه کانی!! بۆ نموونه ئە گهر که سییک بلیت (ده سته کانی الله
 وه کو ده سته مرو فتن و له گوشت و ئیسک پیکهاتوون!) ئەمه لی ره دا
 کوفری کرد؛ چونکه سیفه تیکی الله به سیفه تیکی مرو فتن ئە چووینیت.
 خوینهری ئازیز، بزانه الله له (سوره تی الفتح، ئایه تی ۱۰) ئاماژه ی به وه
 کردووه که وا هیچ شتیک هاوشیوه ی الله نییه. *حه تمه ن باب ته تی (أسماء
 والصفات) زۆر فراوانه، به لام لی ره دا پپو یسته بلیم: ده بی باوه رمان و ابیت
 که الله (تاک و ته نهایه) له ناو و سیفات ه کانی، هیچ هاو به شیکی نییه،
 ههروه ها (پیشه نگه) له تیکرای ئە وه سیفاتانه ی که بۆخۆی باسی کردوون؛
 ئەمه ش چونکه به شییک له سیفه ته کانی الله له مرو فیش هه یه، به لام لای
 مرو فتن سنوورداره و کو تایی پیدیت، که چی لای الله بی سنووره و کو تایی پئ
 نایه ت بۆ نموونه الله زاتیک ی به به زه ییه (الرحمن)، مرو فیش خاوه نی
 به زه ییه، به لام ئایا به زه ییه که یان وه کو یه که؟ نەخیر. ههروه ها الله زاتیک ی
 زیندووه (الحي)، مرو فیش زیندووه، به لام مرو فتن وه کو الله ئە توانیت
 نه مر بیت؟ بی گومان نەخیر. ههروه ها ده بی باوه رمان و ابیت که وا

سیفاته کانی الله هیچیان دروستکراو (مخلوق) نین، به لکو
 تایبه تمه ندیه کی خودی نهون (صفة). لهم باسه شدا که سانیک نه لین
 (قسه کان و سیفاته کانی الله بریتین له دروستکراوی خوئی!)، نه
 بیرو باوه ره کوفره به ئیجماعی زانایان له سه له فوه تا ئیستا. بو
 پوچه لکردنه وهی نه هه له یه ش، زانایان چه ندین کتیبیان نووسیوه و
 خه لکیان له حقیقه تی باسه که ئاگادار کردووه ته وه.
 خوینه ری ئازیز، تاکه سه رچاوه یه ک که له پریگایه وه نه توانین بزاین ناو و
 سیفاته کانی الله چوئن و چین، بریتییه له کتیه که ی الله، بو یه ش نابی
 به هیچ بابته و کتیب و وتاریک باوه ر بکه ین نه گهر قسه ی له سه ر ناو و
 سیفاته کانی الله کرد به بی ده لیل. نابی گوئی له و که سانه بگرین که به بی
 زانست قسه نه که ن، هه روه ک الله فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
 عِلْمٌ﴾. الإسراء: ۳۶. واته: {هه روه ها له سه ر شتیکی مه وه سته که زانست
 پی نییه...}

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

رمضان - ۱۴۳۹ هجری

نێست لێکراوی بانگهواز Instagram: Bangauaz